

Яе голас чуць у Амерыцы, Еўропе, Аўстраліі...

Ці ёсьць у нас асобы, здольныя вывесі краіну з крызісу? Хто яны? Прапановы чытаюць прэсавыя "народныя рэфэрэндумы" на вылучэнні кандыдатаў на пасадку кіраўніка краіны знаходзяць гарачы водук. У сваіх пісьмах, званках людзі выказваюць канкрэтныя прапановы. Сёння мы знаёмім вас з чарговымі дэмамі.

Радкі з пісьмаў

"Шаноўны рэдакцыя! Вельмі цікавую прапанову праз "Народную волю" унесла старыня Кандокова (№214, 1998 г.). Яна запрасіла наважэцкага кандыдата на пасадку прэзідэнта. Гэта вельмі сьмелая прапанова. Наагаві і дэмамі прэзідэнт вельмі любіць спасылацца на волю народа. Мае сымпатыі на баку вядомага грамадскага дзеяцы Івонкі Сурвілы. Шкада, што на Беларусі мала ведаюць пра яе. Раскажыце на старонках сваёй газеты пра яе жывіць і дзейнасьць. Мы будзем вельмі ўдзячны. Можна, дзякуючы вам, і ў нас з'явіцца свой Адамчук.

З павагай У.Сергія.

Мінск. Мне ўражала адна наведанне. Аб тым, што Літва дапамагае Калінінградскай вобласці Расіі прадуктамі харчавання. Выходзіць, што там, дзе абралі прэзідэнтам талкавага чалавека, усяго няма. Літоўцы ж выбралі кіраўніком дзяржавы Адамчука, які доўгі час жыў і працаваў у Амерыцы.

А ў нас хутка не будзе чаго есці. А калі на паліцах магазінаў і будучыя прадукты, дык астраганічныя цэны ўсё роўна зробяць іх недаступнымі. Узнікнуць, што так званыя "саветскія прафесіяналы", якія цяпер у руцэ, даведзюць нас да яшчэ большага жабрацтва.

Трэба і нам паўшаць прэзідэнта на так званы "німчы Захадзе". І там ёсць нашы землякі, якія выдатна сабе правялі як арганізатары і грамадскія дзеячы. Вось перыны кандыдат — старыня Рада Беларускай Народнай Рэспублікі Івонка Сурвіла. Яна, па сутнасці, кіраўнік нашай краіны ў эміграцыі. Добра было б, каб газета падарожнай расказала пра жывіць і дзейнасьць гэтай дзяўчынкі і жанчыны.

Іван АДАМАЎ.

Лагойскі раён.

Штрыхі да партрэта вядомай дзяўчынкі, старыні Рады Беларускай Народнай Рэспублікі Івонкі Сурвілы

Як яна трапіла за мяжу?

Бацька Івонкі Сурвілы, калі прыйшлі Саветы, прапашаў тэхнічным дырэктарам электрастанцыі ў Баранавічах. Яму загадалі даносіць на людзей. Ён адказаў: "Гэта не мая справа. Я інжынер". Праз час прыйшлі ў дом, усё ператрэлі і бацьку арыштавалі. Маці хапіла папашах, усею пісала пісьма. Менавіта таму атрымалася адпраўка яго ў Сібір. Перад

самым прыходам немцаў арыштаваны збеглі з турмы. Паліца немцаў акупавана бацька працаваў у тэхнічнай школе, затым выхадзіў у Данію, пасля — у Францыю. Тады Івонка была зусім маленькай дзяўчынкай.

"Ну, гэта твор нашай Івонкі"

Івонка рана пачала малюваць. Першы свой твор — ілюстрацыю да казкі пра рэпку — намялявала яшчэ ў Баранавічах, калі ёй было ўсяго шэсць гадоў. Адукацыю атрымала ў Вышэйшай школе мастацтваў у Парыжы. Тут выкладалі многія знакамітасці. У школе была

цікавая традыцыя — выстава работ навучнікаў пачынаў папашаў аўтара работ — гэта была высокая адзнака. І вось кожны раз, пазіраючы на карціны навучнікаў, прафесар з радасцю паказваў пальцам на творы Сурвілы і гаварыў: "Ну, гэта твор нашай Івонкі".

Калі сам я пераехаў у Канаду, Івонка Сурвіла даволі хутка ўключылася ў мастацкае жыццё. У 1972 годзе ўжо мела значную выставу работ. Ён прыкметна было некалькіх выстаў у Беларускай інстытуце навуцы і мастацтва (БІНА), у Беларускай інстытуце ў Таронта.

Мая Беларусь

Хоць вырасла Івонка Сурвіла на чужыне, але ў ёй сэрцы заўсёды Беларусь. У Данію, калі толькі выхадзіла з акупаванай немцамі Беларусі, Івонка з дапамогай таты вывучала беларускую гісторыю, мову, малювала Рагнеду, яе сына... Калі вучылася ў Сарбоне, знакамійта французскай вучэбнай установе (а яна эканамічна фіналявала фактальна вывучала англійскую і кандаўнаўскую мовы), настойліва цікавілася навінамі з Беларусі.

Адночы ў Канадзе наладзілі бізнэсавую выставу вядомых мастакоў інашэстанна паходжання. Узлілі і творы Івонкі Сурвілы. Ды ў анатэцы напісалі, што яна родам з Расіі, маўляў, так будзе больш зразумела для тэатры публікі. І вось, калі ўсё было гатова да афармлення, наша зямлячка прыкметна гэта нездарна і запыталася змяніць подпіс "Мая радзіма — Беларусь", — заявіла яна. Арганізатары прасілі пакінуць усё як ёсць, бо часу няма на пераборку. "Таты змяняць мае карціны. Я не хачу ўдзячыцца ў такой вясняне". Арганізатары тэрмінова пераабраў тэкст пад яе творамі, а другі пісаў пра яе, як пра спартсменку жанчыну, якой можа ганарыцца далёкая Беларусь.

Алесь ДРАБЧУК.

Стоп-кадр

Група рабочых іграе ў шашкі жалезнымі гайкамі і шайбамі ў перерывах у рабоце ў адным з цехов Мінскага аўтазавода.

Фота IREX/ProMedia.

Откровение

Валерий ОГЛОБЛИН:

"Что может быть красивее женщины, рождающей ребенка?"

Я возвращаюсь в Минск на электричке. Когда до города оставалось около километра, на меня сверху в вагон вошла беременная женщина. Через несколько минут я внезапно стало плохо. К счастью, в вагоне оказалась медсестра. Она сказала, что началась роды. Попросила освободить место для роженицы, дот, у кого есть, чистые полотенца. Машинист по радио вызвал "скорую"... В Минск мы приехали уже с развившимися младенцем.

Все пассажиры нашего вагона были изумлены, изумлены. Никто ни разу в жизни так близко не видел толку от рожденного человека...

Я разговаривал с врачом, который принял на руки тысяч пятнадцать младенцев. Это заведующий родильным отделением 7-й минской больницы Валерий Александрович ОГЛОБЛИН.

— Валерий Александрович, вы помните первого ребенка, которого приняли?

— Первого живого — не помню. А первый мертвый — вот сейчас глаза закрыто и вижу. А прошло больше 25 лет... Я тогда еще студентом был.

Восше, в акушерстве хвалят остроты ощущений. Ситуация меняется — молниеносно. Мне даже кажется, что это больше искусство, чем медицина.

— Почему?

— Нужно обладать интуицией даром предвидения, проявлять творчество. Да, именно творчество.

Наталиахив акушеров не бывает. Они сразу уходят. Здесь нужен особый склад характера.

— Я слышала, как вы обрелись к своему призванию: "Уже посмотри мой птенец?". Это ласка — психотерапевтический метод?

— Чтобы все шло благополучно, мы с пациенткой должны доверять друг другу. У каждой есть чувствительные струны, я их стараюсь найти. Помогает только ласка. В молодости я, было, повышал голос. Это бесполезно. Легче рожать те, кто радуется. Я по глазам вижу, кто из пациенток больше нуждается во внимании. Моя дочка рожала, просила: "Папа, только не уходи...". Я сидел и держал руку на ее животе. Муж, биологе, у меня какое-то особенное. А может, влияет то, что наш роддом был освещен. Эмоциональная атмосфера в нем другая, чем в других. Я и персонал предупредил: "Народите пациентку именем святого индийского животного, больше у нас работать не будете". Мне кажется,

Падтрымаем беларускую мову!

Дарагія сябры! Шапоўныя прыхільнікі беларускай мовы!

Паважаныя суайчыннікі, а таксама грамадзяне іншых краін, каму неабыхайна лёс беларускай мовы і культуры! Наша краіна перажывае нялёгкі час. Нацыянальнае адраджэнне, якое шырока разгарнулася ў канцы 80-х і ў пачатку 90-х гадоў, сустрапае моцны супраціў з боку антыбеларускіх сілаў. Масавы зачыненні беларускіх школ і класі, ліквідацыя беларускай выданні і выдавецтва. Былі выпадкі, калі людзей на вуліцах арыштоўвалі за тое, што яны размаўлялі па-беларуску.

У гэтых умовах Таварыства беларускай мовы імя Ф.Скарыны з'яўляецца адзінай грамадскай, некамерцыйнай, непадлітнай арганізацыяй, якая бароніць усё беларускае.

Ціпер наша арганізацыя трапіла ў выключна цяжкае матэрыяльнае становішча. Спыненне дзяржаўнае фінансавання газеты "Наша слова", хутка ўжо год, як яна выходзіць на ахвяраванні сяброў ТБМ. Але мы не зламся і шукаем выйсьце са становішча, што склалася не па нашай волі.

Зараз Таварыства рыхтуецца да свайго чарговага, VI з'езда. Мы звяртаемся да вас з просьбай аказаць ТБМ разнаму тэрыяўнаму падтрымку на прыватнае з'езда, выданне газеты "Наша слова", а таксама даславаць аб абавязанні беларускай мовы.

Загада ўдзячыцца ўсім прадпрыемствам, установам, арганізацыям, рухам і партыям, а таксама асобным грамадзянам, якія адгукнуцца на нашу просьбу.

Спісы ахвяраванняў па іх жаданні будучы надрукаваныя.

Нашы разліковы рахунак: 3015212330014 код 764 у Гары-рыцкіх банкіўнага г.Мінска.

Паштовы адрас: 220005, г.Мінск, вул.Румянцава, 13. Тэл. 284-85-11, 213-43-52.

Сакратарыят Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны.

Па даных сацыявання, 41 працэнт мінчан не падтрымліваюць стварэнне саюзнай дзяржавы Беларусі з Расіяй

Падчас даследавання, праведзенага сацыялагічнай службай "Зеркало" інфармацыйнай кампаніі БелаПАН у канцы студзеня 600 мінчанам ва ўзросце ад 18 гадоў і старэй было прапанавана адказаць на пытанне "ЯК АСАБІСТА ВЫ СТАВІЦЕСЯ ДА МАГЧЫМАГА СТВАРЭННЯ АДЗІНАЙ САЮЗНАЙ ДЗЯРЖАВЫ?". Пытанне задавалася ў сувязі з падпісаннем 25 снежня 1998 года ў Маскве беларуска-расійскай дамоўнасці, якая прадугледжвае стварэнне саюзнай дзяржавы.

Апытанне паказала, што 22 працэнты рэспандэнтаў

паўнамоцна падтрымліваюць гэтую прапанову. Калі трэці (31 працэнт) аптытных падтрымліваюць яе часткова, а 41 працэнт — наогул не падтрымліваюць стварэнне адзінай дзяржавы.

29 працэнтаў адказаўшых на другое пытанне анкеты — "ЯКОЕ МІЖДЗЯРЖАЎНАЕ АБ'ЯДНАННЕ, У ЯКІМ ВЫГЛЯДЗЕ ВЫ ПАДТРЫМЛІВАЕЦІ ШІ ХАЦЕЛІ БЫ БАЧЫЦЬ?" — аддаюць перавагу "эканамічнаму супрацоўніцтву" дзяржаў. Кожны чацвёрты (25 працэнтаў) з тых, хто падтрымлівае інтэграцыю, выказваецца за палітычнае і эканамічнае супрацоўніцтва пры дзяржаўным

суверэнітэце Беларусі. 17 працэнтаў падтрымліваюць палітычнае, эканамічнае і ваеннае супрацоўніцтва пры дзяржаўным суверэнітэце Рэспублікі Беларусі. За поўнае зліццё, "як было пры СССР", выступаюць 16 працэнтаў мінчан, што імкнучы да аб'яднання. Аб'яднанне грашовых сістэм і ваеннае супрацоўніцтва адказнае інтарэсам, адпаведна, 6 і 2 працэнты адасоб, што падтрымліваюць інтэграцыйныя працэсы паміж дзяржавамі суседніх дзяржаў. 5 працэнтаў не змаглі адказаць на прапанаванае пытанне.

Леанід МІХЕЙЧЫКАЎ.

34 працэнты аптытных сацыёлагамі мінчан лічаць правамоцным разшэнне Вярхоўнага Савета 13-га склікання аб правядзенні на Беларусі 16 мая прэзідэнцкіх выбараў

Падчас чарговага апытання грамадскай думкі, праведзенага 22—25 студзеня гэтага года ў Мінску сацыялагічнай службай "Зеркало" інфармацыйнай кампаніі БелаПАН, жыхарам беларускай сталіцы 18 гадоў і старэй было прапанавана выказаць на-конт намечаных на 16 мая гэтага года Вярхоўным Саветам 13-га склікання прэзідэнцкіх выбараў на Беларусі. Рэспандэнтам, у прыватнасці, прапанавалася выказаць сваё меркаванне аб правамоцнасці ці неправамоцнасці такога разшэння Вярхоўнага Савета.

Трэць (34 працэнты) з 600 апытаных мінчан прызналі разшэнне апазіцыйнага органа пра-

вамоцным, 14 працэнтаў — часткова правамоцным. Кожны пяты (21 працэнт) рэспандэнт указаў, што разшэнне Вярхоўнага Савета 13-га склікання аб правядзенні прэзідэнцкіх выбараў неправамоцнае. І калі трэці часткі (31 працэнт) апытаных мінчан не змаглі адказаць на прапанаванае пытанне.

Адказваючы на пытанне "ЗА КАГО ВЫ АДДАЛІ Б СВОЙ ГОЛАС, КАЛІ Б НОВЫЯ ВЫБАРЫ ПРЭЗІДЭНТА БЕЛАРУСІ АДБЫЛІСЯ СЁННЯ?", больш за трэцю частку (34 працэнты) рэспандэнтаў сказалі, што не бачаць дастойных кандыдатаў. Кожны чацвёрты (25 працэнтаў) апытаны мінчанін не

змог адказаць на прапанаванае пытанне. 9 працэнтаў рэспандэнтаў заявілі, што не падлучылі да выбараў, 6 працэнтаў — што галасавалі б супраць усіх кандыдатаў. З названых мінчанамі магчымых кандыдатаў на пасадку кіраўніка дзяржавы ў лідэраў знаходзіцца Аляксандр Лукашэнка (15 працэнтаў). На 3 працэнты апытаных назвалі Геннадзя Карпенку і Яўгена Пазыняка. Міхаіла Чыгрыя і Станіслава Шушкевіча назвалі па 2 працэнты рэспандэнтаў. І па аднаму працэнта адказаўшых аддалі б свой голас за Станіслава Багданкевіча і Віктара Ганчару.

Леанід МІХЕЙЧЫКАЎ.

БелаПАН.

Тры новыя рэгулярныя авіялініі ў Венгрыю, Егіпет і Грэцыю будаць адкрыты з Мінска ў 1999 годзе

У гэтым годзе беларускія авіяператры плануюць адкрыць тры новыя рэгулярныя лініі паветраных зносінаў з Мінска: у Будапешт (Венгрыя), Каір (Арабская Рэспубліка Егіпет), Афіны або Салонікі (Грэцыя). Пра гэта паведамаў на прэс-канферэнцыі старшыня Дзяржкамтэта па авіяцыі Рыгор Фёдару.

Па ягоных словах, пачынаючы з 1991 года аб'явіліхавы перавозак паміж Беларуссю і краінамі далёкага замежжа вырас больш чым у тры разы. Толькі ў 1998 годзе самалётнага нацыянальнага авіякампаніі "Белавія" перавезена ў краіны далёкага замежжа пасажыраў амаль на 20 працэнтаў больш, чым у 1997 годзе.

Развіцццю рэгулярных паветраных зносінаў і нарошчванню аб'ёму міжнароднага перавозку салезінае шырыняе дагавор на-прававой базы ў гэтай сферы.

Як паведамаў БелаПАН начальнік аддзела знешнеэканамічных сувязяў Дзяржкамтэта па авіяцыі Анатоль Пашук, на сёння Рэспубліка Беларусь падпісана 27 міжрадавых пагадненняў аб паветраных зносінах з замежнымі дзяржавамі і пара-фіравана яшчэ восем. У тым ліку ў 1998 годзе падпісаныя пагадненні з Югаславіяй, Кіпрам, Егіптам, парфаванія з Кіргызістанам, Азербайджанам і Чэхіяй.

Па словах А.Пашука, падрыхтаваны да пашукі, як

чакаецца, будучы неўзабаве падпісаны пагадненні з Чэхіяй і Вялікабрытаніяй. Завершана работа па падрыхтоўцы да падпісання пагадненняў і Італіяй, Ганкаганам, Кіргызістанам, Азербайджанам, Украінай, што ў бліжэйшых перспектывах плану-сця адкрыць рэгулярных па-летаў у Венгрыю і Грэцыю. Дзяржкамінвестыцыі рэалізаваныя сёння парфаванія міжрадавых зносінах пагадненні аб паветраных зносінах з гэтымі краінамі. Пра-рашоўсця таксама пытанне пра заключэнне падобнага пагад-нення з Іранам. Іранскаму ўраду зроблены адпаведныя афіцый-ныя прапановы.

Ірына САЗАНОВІЧ.

У Магілёве арыштаваны кіраўнік закрытага акцыянернага таварыства "Магілёўгра"

Супрацоўнікамі пракуратуры Магілёўскай вобласці арыштаваны кіраўнік закрытага акцыянернага та-варыства "Магілёўгра" Агееў. Яму прад'яўлена абвінавачванне ў крадзя-жы ў буйных памерах шляхам злоўжывання службовым становіш-чам, а таксама ў незаконным атры-манні крадзяў шляхам прад-стаўлення заклада іжытых звестак і падрабязных дакументаў.

Трэба адзначыць, што сярэд за-заснавальнікаў "Магілёўгра" — і ўпраўленне сельскай гаспадаркі аблвыканкама. Зараз вядзецца пра-верка Камітэта дзяржаўнага кант-ролю фінансавых дзейнасці закры-тага акцыянернага таварыства. Не выключана, што будучы прышлуг-ты да адказнасці і іншыя асобы.

Кацярына АЎСЕНКА.

Загінулі пад коламі

У тым, што п'яны за рулём — патэнцыйнае злобыня, лішні раз пераконана трагедыя, якая адбылася ў Бераставіцкім раёне. Кіруючы асабістым аўтамабілем "Фольксва-ген" у невяржымым стане, 35-гадова неаднаразова судзімы жыхар вёскі Зімінаўны ранімай наехаў на адна-высуютку-свакоў. У выніку 57-га-довай жыхаркі і чатырох гадоўна-на памерлі на месцы. Пры гэтым падзіцель не толькі нічым і не да-памог, але і ўб'еў з месца здарэння. Праўда, праз некалькі гадзін яго за-трымала міліцыя.

Паводле звестак, атрыманых ка-рэспандэнтам БелТА ў Гродзенскай абласной дзяржаўнаінспекцыі, у мінулым годзе ў гэтым раёне ад-былося 885 дарожна-транспартных здарэнняў. Прыкладна кожнае шост-е з іх учынілі п'яныя вадзіцелі. За гэты ж час на дарогах падзіцель за-гінулі 244 чалавекі і 925 атрымалі цяжыя пашкоджанні. Некалькі аварыя са смертным выхадом па-чыне невяржымых падзіцель адбы-ся на Гродзеншчыне і ў гэтым годзе.

Канстанцін БЕЛАТЭВІЧ.

Хорошие люди живут на Витебщине

Откровенно говоря, без особой веры в то, что мою просьбу исполнят, написала я в Оршу на станкоотстойный завод "Красный бор", чтобы присла-ли мне наложенным платежом пластмассовую ручку к консервоскварту, который слома-лась. И вдруг — звонок в дверь. У входа — двое мужчин, говорят, по моему письму приехали. За считанные минуты они заменили пластмассовую ручку, попросили расписаться. "Сколько я вам должна", — спросила я. — "Ни-сколько". Дело не в деньгах, а в чести заводской марки. Главное, чтобы вы были вещь довольны.

Признаться, было радостно сознать, что о нас еще кто-то заботится. И я невольно подумала, какие хорошие люди живут на Витебщине! Но вот сложилось так, что я оказалась в Витебском центре реабилитации участников афганской войны. Какая это была война, я знаю не пона-слышке. По зову материнского сердца поехала я в Самарканд, где в отделе полтора был мой сын. Работала там и ждала своего

мальчика. Видела все страдания израненных ребят в госпитале, помогала им как могла. Через полтора года сын вернулся домой. Живой. А сколько их ока-залось там, сколько возмратило ис-калеченными физически и мо-ралью! Где им восстановиться? Хорошо, что сложили такой цен-тр. Какие чудные здесь врачи, сестры, нянечки! К тем, кто сюда приезжает, у них элементарные требования — жить без спиртно-го и грубых слов. И, надо сказать, "афганцы" становятся тут кро-ткими агентами. Летается, слуша-ются, просто отдаются душой. Ехала домой и благодарила в мыслях врачей — Александра Шку, Раисе Белогородцеву, иг-лотерапевта Сергея Баранка, специалиста по лечебной физ-культуре Олега Ежикова, мессе-стер Тамару Визик, Светлану Олы-шанко, Ларису Прокашко, няне-чек. Теперь у меня твердое убеж-дение, что на Витебщине живут хорошие люди.

Ольга ПРОКОФЬЕВА.

г.Пинск.

Инвалиды на зроку ўдастоены прызга Еўрасаюза,

бо іх прадукцыя не ўступае нямецкім вырабам

Мінскае навуцальна-вытвор-чае аб'яднанне Беларускага та-варыства інвалідаў па зроку ўда-стоена прызга Еўрасаюза "Цізор прамысловасці-98". Гэта адна з апошніх шматлікіх узнагарод прадпрыемства, устаноўлена за высокай ўзровень вытворчасці і якасці прадукцыі. Аб гэтым па-ведамі журналістам на сустрэчы ў грамадскім цэнтры Дома прэсы генеральны дырэктар Мінскага НВА БелТІЗ Канстанцін Каной-ка.

Усім вядомыя электралабкі, ракеткі, выхадзілі і яшчэ больш як 130 назваў вырабаў, асартымент якіх пастаянна абнаўляецца, ствараюць 3,5 ты-сячы інвалідаў па зроку І і ІІ груп. Паводле міжнароднага прызнання, іх прадукцыя лепшая за турэцкія аналагі і магла б класіфікавацца канкурэнцыя на чане і якасці немечкім вырабам.

Робота для інвалідаў — не толькі эканамічная форма са-цыяльнай падтрымкі людзей з жыццё, але і магчымасць рэаліза-ваць сябе, пераадолець фізічны недаход. Таму, насуерак усім эканамічным праблемам, прад-прыемствы БелТІЗ не скарацілі

рабочыя месцы і знаходзяць маг-чымасць працаваць стабільна, рэнтабэльна, атрымліваючы значны прыбытак.

Паводле слоў старшыні БелТІЗ Анатолія Нятылькіна, Бе-ларускае таварыства інвалідаў па зроку — спецыялізаваная дзяржа-ва, якая жыве па законах краіны і мае свой статус. Нагля-дацца на шэраг істотных ільот. 17 прадпрыемстваў сістэмы адчува-юць вялікі цяжкасці. Масавыя ўлады абавязваюць рэгіянальныя прадпрыемствы пераключыць сродкі на ўсялякіх мэты: ад куплі кармоў да фінансавання марке-тынг-цэнтраў. Мае месца і ўшчамленне правоў інвалідаў пры атрыманні сыравіны для вы-творчасці, калі перавага ў пастаўках аддаецца іншым, час-цей за ўсё — акцыянерным прад-прыемствам.

І ўсё ж сотні невідучых людзей працягваюць упушчаю рабчы сваю справу. Прамысло-вае сістэмы БелТІЗ па эка-намічных паказчыках ужо выйш-ла на ўзровень 1991 года.

Лілія КРАПІВІНА.

Мнение

Может, лучше ходить пешком?

11 декабря минувшего года я зашла в троллейбус №44 с намерением купить проездной талон у водителя. Увы, такового у него не оказалось, и я поспешила выйти на первой же остановке.

Но не тут-то было. Только от-крылись двери, как задоренная тетка-контролер втолкнула меня с последней ступеньки наезд в троллейбус и схватила за рукав, потребовав предъявить талон. Напрасно я объясняла си-туацию и отсутствие злокознен-ного намерения кататься бес-платно. Напрасно аспиралась за меня пассажирки. "Штраф давай меня пассажирки", — шептала да-ли и налицыми, чтоб без прото-кола" — твердила бюстистель-ница правил проезда.

Платить я отказалась — даром сразу не ежу. Тут в салон заходит еще несколько контроле-ров вместе с милиционером и препровождают меня, держа по-прежнему за рукав, в стоячий поблизи автобуса. Тут уже си-дел подлестка женщины, а кон-тролеров с милиционерами целая дюжина! Вот какие мо-щные силы брошены у нас на ловлю "зайцев". На содержание этих "сил" уходит средств дай Бог. И это — наши с вами де-ньги, дорогие налогоплательщи-ки. Я вовсе не за то, чтобы кон-

тролеры закрывали глаза на зл

